

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: tfsbu_hes@ssu.gov.ua Код СДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Миколаїв

15 серпня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ в Херсонській області майор юстиції Фролова Вероніка Михайлівна, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження, внесеного 06.04.2023 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023230000000189, за фактом вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Карауловій Юлії Павлівні, 29.06.1978 року народження, громадянці України, уродженці м. Херсон, зареєстрованій за адресою: вул. Комкова, буд. 89, корп. 1. кв. 96, раніше не судимій,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто в колабораційній діяльності, а саме – добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу,

співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент, а також інші невістановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме – віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил РФ (далі – ЗС РФ) на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної

- недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.
- Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:
- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
 - бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
 - блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
 - напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
 - застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
 - дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
 - засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається РФ та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, Донецькій та Луганській областях та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави і у такий спосіб здійснили тимчасову окупацію частини території України.

З метою протидії збройній агресії 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію РФ проти України, на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX. У подальшому цей строк продовжено та він триває по теперішній час (воєнне Указом Президента України № 254/2023 від 01.05.2023).

Таким чином, у період з 5 години 30 хвилин 24.02.2022 по теперішній час на всій території України введено та діє правовий режим воєнного стану, що пов'язано із розв'язанням РФ військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (тимчасово окупована територія) –

це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Окупаційна адміністрація РФ – сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

У результаті вищезазначених подій значна частина території Херсонської області, починаючи з 24.02.2022, у тому числі місто Херсон – з 01.03.2022 по 11.11.2022, знаходились під контролем регулярних з'єднань і підрозділів ЗС та інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій РФ.

У березні 2022 року (точний час досудовим розслідуванням не встановлено) представниками держави-агресора з метою впровадження на тимчасово окупованій території України політики та законодавства РФ створено окупаційний орган виконавчої влади – так звану «військово-цивільну адміністрацію Херсонської області» (далі – «ВЦА Херсонської області»).

До завдань «ВЦА Херсонської області» відноситься: встановлення влади окупаційних військ РФ на території населених пунктів Херсонської області; керування процесами створення та діяльності окупаційних органів влади; створення умов неможливості дії українських органів влади та законів на вказаній території; впровадження обігу грошової одиниці, використання системи оподаткування, реєстрації та діяльності суб'єктів господарської діяльності, органів влади та місцевого самоврядування, надання освітніх та медичних послуг, роботу правоохоронної та судової систем тощо за законами держави-агресора; організація та проведення незаконного референдуму з питання приєднання частини тимчасово окупованої території Херсонської області до РФ.

При цьому указом окупаційної «ВЦА Херсонської області» № 138-р від 29.06.2022 утворено незаконний орган виконавчої влади – так званий «пенсійний фонд Херсонської області», розташований на тимчасово окупованій території м. Херсон за адресою: вул. Комкова, 76-А, до повноважень якого віднесено:

- реалізація політики РФ, у тому числі державної установи «Пенсійний фонд РФ» на тимчасово окупованій території Херсонської області з питань пенсійного забезпечення;

- ведення обліку осіб, які підпадають під дію пенсійного законодавства держави-агресора;
- організація і контроль пенсійних виплат у грошовій одиниці РФ;
- індивідуальний облік громадян в системі обов'язкового пенсійного страхування;
- правове та фінансове забезпечення діяльності органів пенсійного фонду у відповідності до законодавства держави-агресора.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, громадянка України, мешканка м. Херсон Караулова Юлія Павлівна, будучи радикально налаштованою до діючої легітимної влади в Україні, до 30 червня 2022 року обіймаючи посаду начальника відділу контрольно-перевірочної роботи № 1 управління контрольно-перевірочної роботи Головного управління Пенсійного фонду України в Херсонській області, бажаючи реалізувати свої амбіції шляхом зайняття керівної посади, добровільно погодилась виконувати рішення військового керівництва РФ, розташованого на окупованих територіях, діючи з прямим умислом та передбачаючи настання тяжких наслідків, обійняла посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному окупаційною адміністрацією держави-агресора на тимчасово окупованій території Херсонської області, а саме – так званого «первого заместителя председателя пенсионного фонда Херонской области».

Так, указом окупаційної «ВЦА Херсонської області» від 29.06.2022 № 138-р громадянку України Малу Л.О. було призначено на посаду так званого голови «пенсійного фонду Херсонської області» у структурі «ВЦА Херсонської області». Цим же указом Малій Л.О. доручено розробити положення, структуру і штатний розпис зазначеного незаконного органу.

При цьому, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше липня 2022 року, указом окупаційної «ВЦА Херсонської області» першим заступником так званого голови «пенсійного фонду Херсонської області» призначено Караулову Ю.П.

На виконання покладених завдань Караулова Ю.П. після призначення її на посаду продовжила свою злочинну діяльність у співпраці з представниками держави-агресора на підтримку їх дій та рішень з метою функціонування та утвердження на тимчасово окупованій території Херсонської області незаконної окупаційної адміністрації.

З цієї метою Караулова Ю.П., починаючи з липня 2022 року, на території тимчасово окупованої Херсонської області та м. Херсон, а після деокупації 11.11.2022 м. Херсона Збройними Силами України – у м. Генічеськ Херсонської області і по теперішній час здійснює організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції з метою створення позитивного іміджу окупаційної влади на тимчасово окупованій території, а саме:

- брала активну участь в організації набору співробітників до вказаного незаконного органу влади, призначення їх на посади та подальше навчання, проведення семінарів у «ВЦА Херсонської області» з питань пенсійного забезпечення населення на тимчасово окупованій території;

- сприяла в організації матеріально-технічного, правового та фінансового забезпечення діяльності так званого «пенсійного фонду Херсонської області», облік осіб пенсійного віку та видачу пенсій в грошовій одиниці держави-агресора;
- брала участь в організації видання відомчих нормативно-правових актів щодо діяльності так званого «пенсійного фонду Херсонської області» на окупованій території Херсонської області
- складала розпорядчі документи, які підписувались керівництвом установи.

До кола обов'язків Караулової Ю.П. за відсутності керівника також входило забезпечення виконання «пенсійним фондом Херсонської області» законодавства РФ, представництво установи в судах, державних органах РФ та інших організаціях, зарахування та звільнення з посад співробітників, застосування до них заохочень чи стягнень, а також інші функції, що покладаються на керівника «пенсійного фонду Херсонської області».

Також установлено, що у подальшому на підставі положень «федерального конституційного закону от 04.10.2022 № 8-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Херсонской области и образование в составе Российской Федерации нового субъекта – Херсонской области», та розпорядженню «правления Пенсионного фонда Российской Федерации» від 20.10.2022 № 677 «О создании Отделения Фонда пенсионного и социального страхования Российской Федерации по Херсонской области», розпорядженням окупаційної влади держави-агресора № 517РЛ від 31.10.2022 «пенсионный фонд Херсонской области» перереєстровано під назвою «Отделение Фонда пенсионного и социального страхования Российской Федерации по Херсонской области», де Караулова Ю.П. зайняла посаду так званого «заместителя управляющего».

Так, виконуючи свої обов'язки, Караулова Ю.П. неодноразово брала участь у нарадах, організованих керівництвом окупаційної влади. Зокрема, була присутня в якості доповідача на посаді «заместителя управляющего отделения Фонда Пенсионного и социального страхования Российской Федерации по Херсонской области» під час так званого «межведомственного совещания по вопросам законности при назначении и выплате пенсий, социальных пособий и иных выплат гражданам на территории Херсонской области», яке відбулось у квітні 2023 року (точну дату досудовим розслідуванням не встановлено) в тимчасово окупованому м. Генічеськ Херсонської області.

На опублікованому 29 січня 2023 року відеоінтерв'ю виданням «Таврия. Новости Херсонской области», яке контролюється окупаційною владою, позиціонуючи себе «заместителем управляющего отделения Фонда Пенсионного и социального страхования Российской Федерации по Херсонской области» Караулова Ю.П., перебуваючи в робочому кабінеті незаконно зайнятого приміщення Управління пенсійного Фонду в Генічеському районі, розташованому в м. Генічеськ по вул. Миру, 52, роз'яснювала порядок отримання громадянами на окупованих територіях України пенсійного забезпечення у грошовій одиниці РФ відповідно до законодавства держави-агресора.

Також встановлено, що Караулова Ю.П. в якості так званого «заместителя управляющего отделения Фонда пенсионного и социального страхования Российской Федерации по Херсонской области» взяла участь в святкових заходах, приурочених до державного свята РФ – «Дня соціального работника Российской Федерации», що відбулись 08.06.2023 в захопленій окупаційною владою адміністративній будівлі Центру культури і дозвілля Генічеської міської ради, розташованій за адресою: Херсонська область, м. Генічеськ, вул. Монастирська, 4.

Таким чином, Караулова Ю.П. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України – колабораційна діяльність, тобто добровільне зайняття громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
майор юстиції

Вероніка Михайлівна ФРОЛОВА

ПОГОДЖУЮ
Процесуальний керівник
у кримінальному провадженні –
заступник начальника відділу
Херсонської обласної прокуратури

Дмитро Володимирович БОНДАР

Одночасно підозрюваній Карауловій Ю.П. роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____)
Захисник _____)

« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » _____ 2022 року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
майор юстиції**

Вероніка Михайлівна ФРОЛОВА